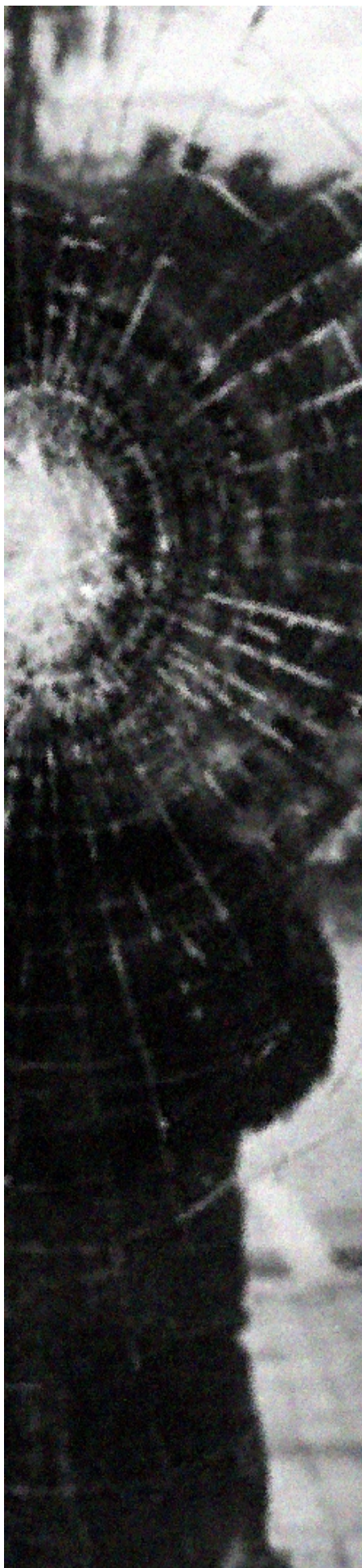

Για τα πρόσφατα σημεία του αντιμεταναστευτικού πολέμου

Εδώ και μήνες εξαπολύεται απ' το κράτος ένας πολυμέτωπος αντιμεταναστευτικός πόλεμος. Στα σύνορα και τις φυλακές η ωμότητα είναι ανεκδιήγητη. Η βαθύτερη σήψη του καπιταλιστικού κόσμου εκτίθεται κυρίως στο πώς διαχειρίζεται εκείνες κι εκείνους που "περισεύουν". Κάθε ανθρωπιστικό προσωπείο καταρρίπτεται όταν γίνεται καθημερινή εικόνα ή και βίωμα η καταπάτηση της παραμικρής στάλας αξιοπρέπειας των απόκληρων αυτού του κόσμου. Τα παραδείγματα είναι αναρίθμητα: Εξευτελιστικές ψαχτικές σχεδόν σε κάθε βήμα, βιαιότητα και βασανιστήρια κατά τη διάρκεια προσαγωγών ή συλλήψεων, ευθεία επίθεση των μπάτσων στα σύνορα, με την αρωγή του απόπατου του εθνικού κορμού (ένοπλοι φασίστες ελληνάρες), εκκενώσεις καταλήψεων στέγης, πλήρης έλλειψη μέτρων υγιεινής και βασικών παροχών (όπως καθαρό νερό) στα camps, θανατηφόρα αδιαφορία για άτομα με ζητήματα υγείας... Οι ρατσιστικές δολοφονίες, τα σημάδια που χαράσσονται ανεξίτηλα σε σώματα και ψυχές, η διαρκής αγωνία μιας ζωής αόρατης και απαξιωμένης, ο διαχωρισμός ζώων που αξίζουν και ζώων που δεν αξίζουν να βιωθούν, όλα αυτά βρίσκονται στην καρδιά της ταξικής κοινωνίας.

Αναφορικά, θα θέλαμε να σταθούμε στη διαχείριση του ζητήματος των μεταναστ.ρι.ών που βρίσκουν εδώ και κάποιον καιρό καταφύγιο στην πλατεία Βικτωρίας, οι οποίοι δέχονται καθημερινά πίεση και παρενοχλήσεις απ' τους μπάτσους. Πολλές επιμένουν να παραμένουν εκεί, αρνούμενες να επιστρέψουν στην κόλαση των κέντρων κράτησης, παρά τη βία, τις απειλές και τους εκβιασμούς των μπάτσων. Πολλοί εξ αυτών όμως εν τέλει στοιβάζονται σε κλούβες και καταλήγουν σε διάφορα camps. Και μετά από εκεί; Ένας φαύλος κύκλος αναζήτησης μιας αξιοπρεπούς επιβίωσης, δίχως καμία απολύτως παροχή και φροντίδα ώστε να μπορούν να ορθοποδήσουν. Και κάποιες και κάποιιοι λίγοι που κατόρθωσαν και βρήκαν μέσω συμφωνιών με διάφορες ΜΚΟ ένα σπίτι να μείνουν, τώρα που λήγει το συμβόλαιο ξεσπιτώνονται. Μάλιστα, υπάρχει η νομική κάλυψη για επέμβαση των μπάτσων, αν οι μετανάστ.ρι.ες διεκδικήσουν τον χώρο όπου διαμένουν και χρειάζονται για να ζήσουν. Η συνεργασία κράτους και ΜΚΟ για τη διαχείριση του "μεταναστευτικού" αποτελεί χρόνια στρατηγική επιλογή, που σκοπό έχει να κατευνάσει πιθανές αντιδράσεις των ίδιων των μεταναστ.ρι.ών, καθώς και να αποτρέψει τη ριζοσπαστικοποίηση και τη ζύμωσή τους με τα απελευθερωτικά κινήματα.

Επιπλέον, εδώ και κάποιες μέρες τρέχει απεργία πείνας από κρατούμενες μετανάστριες στο κολαστήριο της Πέτρου Ράλλη, διεκδικώντας τα αυτονόητα, με αφορμή το απαίσιο φαγητό. Πολύ σκληρές καταστάσεις προκύπτουν σχεδόν κάθε

μέρα, καθώς πολλές γυναίκες αυτοκτονούν, κάνουν απόπειρες αυτοκτονίας ή αυτοπυρπολούνται ως ένδειξη αγανάκτησης και διεκδίκησης. Τα κέντρα κράτησης είναι μέρη στα οποία δε δύναται ν' ανθίσει τίποτα όμορφο και ζωντανό, πέραν απ' τις μικρές καθημερινές στιγμές αλληλεγγύης των εγκλειστών μεταξύ τους, και απ' τις στιγμές ξεσηκωμού και διεκδίκησης. Στα κέντρα κράτησης θρέφεται και θεριεύει η βαναυσότητα, η εκμετάλλευση, η απανθρωποποίηση και η εξαχρείωση. Τα καθάρματα που τα διοικούν και τα φρουρούν γνωρίζουν καλά πως έχουν απέναντί τους το πιο αόρατο και εξαθλιωμένο κομμάτι αυτού του κόσμου, και κατ' επέκταση βγάζουν προς τα έξω τις πιο παρακμιακές, κυριαρχικές και θλιβερές πτυχές που θα μπορούσε να εκφράσει ο άνθρωπος.

Από την πλευρά μας, και με τις μικρές μας δυνάμεις, στεκόμαστε ολόψυχα στο πλευρό των μεταναστ.ριών στη Βικτώρια, των απεργών πείνας της Πέτρου Ράλλη, των ανθρώπων που ξεσπιτώνονται απ' τις ΜΚΟ και τους μπάτσους, καθώς και στο πλευρό κάθε εγκλειστού και εγκλειστού στα κέντρα κράτησης.

ΝΙΚΗ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥ ΡΑΛΛΗ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠ' ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤ.ΡΙ.ΩΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ - ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ - ΛΕΥΤΕΡΙΑ

